

UCHWAŁA Nr

Rady Miasta Ostrowca Świętokrzyskiego

z dnia

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Dyrektora
Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Ostrowcu Świętokrzyskim**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2016 r. poz. 446 z późn. zm.) oraz art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2016 r. poz. 23 z późn. zm.) Rada Miasta uchwała, co następuje:

§ 1. 1. Po rozpatrzeniu skargi Pana na działalność Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Ostrowcu Świętokrzyskim, uznaje się ją za bezzasadną.

2. Uzasadnienie faktyczne i prawne bezzasadności skargi zawiera załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miasta Ostrowca Świętokrzyskiego, którego zobowiązuje się do zawiadomienia skarżącego - w trybie art. 238 Kodeksu postępowania administracyjnego - o sposobie załatwienia skargi.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia.

Załącznik do Uchwały Nr
Rady Miasta Ostrowca Świętokrzyskiego
z dnia

Uzasadnienie

W dniu 28 października 2016 r. Pan złożył do Prezydenta Miasta Ostrowca Świętokrzyskiego skargę na działanie Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Ostrowcu Świętokrzyskim - Dyrektora Magdalenę Salwerowicz.

W przedmiotowej skardze w/w podnosi, że Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Ostrowcu Świętokrzyskim (dalej „MOPS”), w piśmie z dnia 28 lipca 2016 r. znak: P.070.285.2016, udzielając informacji, na wniosek Biura Rzecznika Praw Dziecka w Warszawie z dnia 30 czerwca 2016 r., dotyczących sytuacji opiekuńczo – wychowawczej i bytowej jego małoletniego syna, nie obiektywnie, wybiórczo i jednostronnie naświetlił obraz sytuacji jego rodziny. Zarzucając Dyrektorowi MOPS przekroczenie uprawnień skarżący podnosi, że Dyrektor autorytatywnie i tendencyjnie – opierając się wyłącznie na twierdzeniach żony skarżącego, stwierdził w w/w piśmie, że w jego rodzinie doszło do przemocy ze strony skarżącego wobec jego żony. Skarżący zwraca uwagę, iż MOPS nie dokonał w tym zakresie kompleksowych ustaleń – zwłaszcza z udziałem skarżącego, wskutek czego dopuścił się jego zdyskredytowania i naruszenia jego dóbr osobistych.

W związku z treścią art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego, z uwagi na to, że przedmiotowa skarga dotyczy działalności kierownika gminnej jednostki organizacyjnej (tu: Dyrektora MOPS), wyłącznie właściwą do rozpoznania tej skargi jest Rada Miasta Ostrowca Świętokrzyskiego.

W dniu 15 listopada 2016 r. przedmiotowa skarga była rozpatrywana na posiedzeniu Komisji Rewizyjnej Rady Miasta Ostrowca Świętokrzyskiego, podczas którego szczegółowe wyjaśnienia w sprawie będącej przedmiotem w/w skargi złożyli Dyrektor i Z-ca Dyrektora MOPS. Komisja Rewizyjna Rady Miasta jednogłośnie stwierdziła, że zarzuty zawarte w skardze Pana są niezasadne.

Rada Miasta Ostrowca Świętokrzyskiego, aprobuując w całości stanowisko Komisji Rewizyjnej, uznaje skargę Pana za niezasadną z następujących powodów.

Pani i jej syn (żona i syn skarżącego) figurują w ewidencji osób korzystających z pomocy społecznej MOPS, a ich sytuacja rodzinna jest znana Ośrodkowi od marca 2016 r., tj. po powrocie żony skarżącego wraz z synem do Ostrowca Świętokrzyskiego i zamieszkania z jej rodzicami. W związku ze złożeniem po raz pierwszy w dniu 21 marca 2016 r. wniosku przez żonę skarżącego o przyznanie przez MOPS świadczenia pieniężnego, podstawą ustalenia sytuacji rodzinno – bytowej wnioskodawczyni stał się przeprowadzony przez pracownika w dniu 30 marca 2016 r. rodzinny wywiad środowiskowy. Pani i jej syn objęci zostali wsparciem finansowym MOPS, w związku z czym sytuacja tej rodziny poddana została bieżącemu monitoringowi przez pracownika socjalnego.

W dniu 5 lipca 2016 r. do MOPS wpłynęło pismo z Biura Rzecznika Praw Dziecka w Warszawie, którego wynikało, iż Rzecznik „prowadzi sprawę małoletniego, zamieszkałego aktualnie z matką (...)”. W związku z powyższym Rzecznik zwrócił się z prośbą o przesłanie mu – na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 6 stycznia 2000r. o Rzeczniku Praw Dziecka (Dz.U. Nr 215, poz. 2086) – informacji dotyczących „sytuacji opiekuńczo – wychowawczej

i bytowej w/w małoletniego oraz o formach ewentualnie udzielonej rodzinie pomocy (psychologicznej, materialnej i prawnej), jak również załączenie własnych wniosków i spostrzeżeń”.

Odnosząc się do naświetlonych na wstępie zarzutów skarżącego, zawartych w przedmiotowej skardze, Rada Miasta stwierdza, że informacja MOPS, przekazana do Rzecznika Praw Dziecka w w/w piśmie z dnia 28 lipca 2016 r., była oparta na wnikliwym przeprowadzeniu rodzinnego wywiadu środowiskowego, monitorowaniu funkcjonowania rodziny, opinii pedagoga szkolnego, funkcjonariusza policji (dzielnicowego), najbliższej rodziny oraz środowiska sąsiedzkiego. Powyższe czynności i działania, którym towarzyszyły stosowne ustalenia, a w oparciu o które sformułowano w/w informację, miały związek nie tylko z przyznawaniem świadczeń pomocy społecznej żonie skarżącego i ich dziecku. Miały one związek także z faktem wszczęcia w dniu 26 kwietnia 2016 r. przez Zespół Interdyscyplinarny ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie Gminy Ostrowiec Świętokrzyski (mającym siedzibę w MOPS), procedury „Niebieskiej Karty” w stosunku do żony skarżącego, jako podejrzanej o stosowanie przemocy wobec syna. Dokument ten został założony Komendę Powiatową Policji w Ostrowcu Świętokrzyskim na wniosek skarżącego, a następnie został przekazany do w/w Zespołu. Zgromadzona w toku dalszej procedury w Zespole dokumentacja nie potwierdziła stosowania tej przemocy, w związku z czym Zespół w dniu 15 czerwca 2016 r. zakończył wobec żony skarżącego procedurę „Niebieskiej Karty”.

W przedmiotowym piśmie MOPS do Rzecznika Praw Dziecka - wbrew zarzutom skargi - nie padło żadne „autorytatywne stwierdzenie” ze strony Dyrekcji MOPS dotyczące stosowania przez niego przemocy w rodzinie. W w/w piśmie, informując o tym, że „głównym problemem w rodzinie jest przemoc psychiczna ze strony męża pana,” **MOPS wyraźnie zaznaczył, że informacja ta wynika z relacji żony skarżącego („jak podaje Pani”).** Niemniej należy stwierdzić, że na datę udzielania informacji Rzecznikowi (28 lipca 2016 r.) MOPS, de facto, dysponował także dodatkowymi informacjami w tym zakresie – tj. notatką Przewodniczącego Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie Gminy Ostrowiec Świętokrzyski z dnia 29 kwietnia 2016 r., z jego rozmowy telefonicznej z analogicznym Zespołem Interdyscyplinarnym ds. Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie w Gminie Gózd (gmina poprzedniego miejsca zamieszkania żony skarżącego). Potwierdzono w niej, że z wniosku żony skarżącego została założona w dniu 5 stycznia 2016 r. „Niebieska Karta”, w związku z podejrzeniem o przemoc ze strony skarżącego wobec niej oraz wyjaśniono, że wobec faktu przeprowadzenia się żony skarżącego wraz z dzieckiem do Gminy Ostrowiec Świętokrzyski, procedura „Niebieskiej Karty” została zakończona w dniu 17 marca 2016 r. Ponadto, po zamieszkaniu Pani na terenie Ostrowca Świętokrzyskiego, psycholog pracujący w Ośrodku Interwencji Kryzysowej MOPS w Ostrowcu Świętokrzyskim zakwalifikował ją do uczestnictwa, w funkcjonującej w ramach tej placówki, grupy wsparcia dla kobiet – ofiar przemocy w rodzinie.

Również zrelacjonowane Rzecznikowi Praw Dziecka negatywne zachowanie skarżącego w środowisku szkolnym syna było oparte na informacjach pedagoga szkolnego, przekazywanych na posiedzeniach Grup Roboczych Zespołu Interdyscyplinarnego ds. Przemocy w Rodzinie Gminy Ostrowiec Świętokrzyski oraz na notatce pracownika socjalnego, sporządzonej na potrzeby w/w Grupy Roboczej – w ramach toczącej się z wyżej wspomnianego wniosku skarżącego procedury „Niebieskiej Karty” przeciwko żonie.

Z całokształtu powyższych okoliczności wynika, że w w/w piśmie do Rzecznika Praw Dziecka MOPS nie dokonał ostatecznego osądu postawy i zachowań skarżącego w kontekście przemocy w rodzinie, nie przekroczył w tym zakresie swoich uprawnień, a tym samym nie naruszył dóbr osobistych skarżącego.

Nie sposób bowiem uznać, że odpowiadając na pismo Rzecznika Praw Dziecka, MOPS powinien był nie ujawniać informacji uzyskanych od żony skarżącego w kwestii przemocy. **Oczywiste przy tym jest, że informacje te nie mogły i nie stanowiły jednoznacznej konkluzji MOPS-u w tym zakresie.** Jednocześnie należy stwierdzić, że zważywszy na powyższe okoliczności, nie istniały powody, dla których należałoby konfrontować ze skarżącym podane Rzecznikowi

informacje. MOPS nie jest bowiem organem właściwym do rozstrzygnięcia sporów między małżonkami, m.in. na tle kwestii przemocy w ich rodzinie oraz sposobu sprawowania opieki nad dzieckiem. MOPS nigdy nie kwestionował, że tego rodzaju ostateczne rozstrzygnięcia należą wyłącznie do kompetencji sądu.

W świetle wyżej przytoczonej argumentacji Rada Miasta Ostrowca Świętokrzyskiego uznaje skargę Pana za bezzasadną.

Ponadto skarżącego poucza się, że - zgodnie z art. 239 § 1 k.p.a., - w związku z tym, że przedmiotowa skarga z dnia 28 października 2016 r. została uznana przez Radę Miasta Ostrowca Świętokrzyskiego za bezzasadną, co wykazano w niniejszym uzasadnieniu, w przypadku, gdy skarżący ponowi skargę bez wskazania nowych okoliczności – Rada Miasta Ostrowca Świętokrzyskiego może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko, z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania o tym skarżącego.